

Werken des geloofs

Er is een wezenlijk verschil tussen "werken der wet" en "werken des geloofs".

Paulus noemt in Romeinen 3:28, dat een mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet.

Bij Paulus gaat het om: Sola Fide, ofwel het geloof alleen, waar niets bij mag komen. Hij leert echter wel, dat dit geloof door liefde werkzaam is (Gal. 5:6).

Paulus zegt dus evenals Jacobus, dat echt geloof werkzaam is, namelijk het uit zich in liefde, in daden.

Jacobus legt uit, wat geloof in feite is. Hij zegt dat geloof zonder daaruit voortvloeiende daden eenvoudigweg geen geloof is maar theorie. Jacobus stelt dat geloof en daden niet te scheiden zijn.

Laten we lezen in Math. 14:22 t/m 33 over een werkzaam geloof. Petrus ziet Jezus op het water lopen en roept Hem toe: "Here, als Gij het zijt, beveel mij dan tot U te komen over het water. En Hij zeide: kom."

Petrus handelde dus op grond van een woord van Jezus. Jezus zei: "Kom" en Petrus ging lopen op het water. Dat was een daad van geloof.

Zolang hij op Jezus – het Woord – zag, ging het goed. Toen hij zag op de golven en de wind, ging het mis.

Het geloof van Petrus werd gewekt door het woord van Jezus: Kom. Toen ging hij tot actie over en deed het onmogelijke als Jezus, namelijk op water lopen.

Iemand die zijn verstand gebruikt denkt: Dit kan niet! Maar Jezus zegt ons dat alle dingen mogelijk zijn, voor wie gelooft.

Een ander voorbeeld van werkzaam geloof lezen we in Hand. 3: 1 t/m 10.

Petrus had geloof in de kracht van de naam van Jezus en zei tot de verlamde:

Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u: in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër, wandel!

En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en terstond werden zijn voeten en enkels stevig, en hij sprong op en stond en liep heen en weer en hij ging met hen de tempel binnen, lopende en springende en God lovende.

Het was geen werk uit eigen kracht; geen werk der wet. Nee, het was een werk des geloofs waarvan Petrus in Hd. 3:12 zegt:

Wat verwonderd u hierover, of wat staart gij ons aan, alsof wij door eigen kracht of

godsvrucht deze hadden doen lopen?

Dus deze daad van geloof kwam niet voort uit eigen kracht en was ook niet het gevolg van zijn godsvrucht.

Daarom zegt hij ook in vers 16:

En op het geloof in zijn naam heeft zijn naam dezen, dien gij ziet en kent, sterk gemaakt; en het geloof door Hem heeft hem dit volkomen herstel gegeven.

Hij zegt dus, dat dit wonderteken niet gebeurde uit eigen kracht, ook niet door zijn godsvrucht maar door het geloof in zijn Naam en dat zijn Naam die man sterk heeft gemaakt. V

erder zegt Hij ook nog dat het geloof door Hem is, dus niet van Petrus zelf.

Een ander voorbeeld van werken des geloofs lezen we in Handelingen 14:8 t/m 10 waar staat:

8 En er woonde te Lystra een man, die geen macht had over zijn voeten, verlamd van de schoot zijner moeder aan, die nooit had kunnen lopen.

9 Deze man luisterde naar Paulus, wanneer hij sprak, en Paulus keek hem scherp aan en zag, dat hij geloof had om genezing te vinden,

10 En hij zeide met luider stem: Ga recht op uw voeten staan! En hij sprong overeind en liep heen en weer.

Zo kunnen we vele voorbeelden uit de Schrift aanhalen van een werkzaam geloof.

Jozua 1:3

Elke plaats, die uw voetzool betreden zal, geef Ik ulieden.

De belofte aan Jozua en het volk was: Ik geef u het land.

Maar zij moesten het geloof in deze belofte in daden omzetten,

door met hun voetzolen het land te betreden.

Hebr. 11 staat vol van geloofsdaden o.a. in vers 30:

Door het geloof zijn de muren van Jericho neergestort, nadat het volk er zeven dagen lang omheen getrokken was.

We gaan naar Jacobus 2 vanaf vers 14.

In dat gedeelte schrijft Jacobus dat geloof zonder werken louter theorie is.

14 Wat baat het, mijn broeders, of iemand al beweert geloof te hebben, als hij geen werken heeft? Kan dat geloof hem behouden?

Op deze vraag van Jacobus kan men een eenvoudig antwoord geven, namelijk: Nee!

Geloof zonder daden als vrucht is namelijk geen geloof. Geloof zonder de werken, de daden is

dood. Hij stelt immers in vers 26 dat geloof zonder werken dood is.

En een dood geloof kan een mens niet behouden want dat is geen geloof. Alleen een echt geloof ofwel een levend geloof, kan een mens behouden.

Ook Jezus heeft hierover helder gesproken in Math. 7:20/21 waar staat:

Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen. Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is."

We lezen verder in Jacobus 2:15

15 Stel, dat een broeder of zuster gebrek heeft aan kleding en aan dagelijks voedsel.

16 En iemand uwer zegt tot hen: Gaat heen in vrede, houdt u warm en eet goed, zonder hen echter van het nodige voor het

lichaam te voorzien, wat baat dit?

Jacobus komt nu met een eenvoudig praktisch voorbeeld. Veronderstel, dat een broeder of zuster honger heeft en men zegt dan tot hem of haar: Shalom, vrede, eet lekker hoor.

17 Zo is het ook met het geloof: indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen, dood.

In 1 Johannes 3:17 staat:

Wie nu in de wereld een bestaan heeft en zijn broeder gebrek ziet lijden, maar zijn binnenste voor hem toesluit, hoe blijft de liefde Gods in hem?

Ja, hoe zou de liefde Gods in mij kunnen blijven, indien ik mijn binnenste toesluit voor mijn naaste broeder of zuster.

Jac. 3:18

Maar, zal iemand zeggen: Gij hebt geloof en ik heb werken.

Toon mij dan uw geloof zonder de werken, en ik zal u mijn geloof tonen uit mijn werken.

Wie die "iemand" is staat hier niet bij maar veronderstelt wordt een gelovig iemand, die met een tegenwerping komt.

De tegenspreker wil geloof en daden van elkaar scheiden. Hij zegt: jij hebt geloof en ik heb werken.

Maar Jacobus weerlegt deze tegenwerping en zegt: Je kunt je geloof zonder werken niet demonstreren, want pas in de werken krijgt het geloof gestalte.

19 Gij gelooft, dat God één is? Daaraan doet gij wel, maar dat geloven de boze geesten ook en zij sidderen.

Zelfs boze geesten geloven en erkennen het bestaan van God. Maar ze sidderen voor die geduchte, sterke en almachtige God. In plaats van sidderen staat er letterlijk in de grondtekst dat hun haren ten berge rijzen van angst.

In Matt. 8:29 roepen de boze geesten, die in de bezetene wonen, tegen Jezus: "Zijt Gij hier gekomen om ons vóór de tijd te pijnigen?"

En in Lucas 4:34 roepen zij door een bezeten man in de synagoge: "Ha, wat hebt Gij met ons te maken, Jezus van Nazareth? Zijt Gij gekomen om ons te verdelgen? Ik weet wel, wie Gij zijt: de heilige Gods."

Waarvoor sidderen de boze geesten dan? Voor de almachtige God, die hun daden zal vergelden en hen werpen zal in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is. (Mt. 25:41).

En dan gaat Jacobus verder in vers 20:

Wilt gij weten, gij dwaze mens, dat het geloof zonder de werken niets uitwerkt?

De mens, die zo'n tekort heeft aan geestelijk inzicht, dat hij niet ziet dat een geloof zonder

daden niets uitwerkt, zo'n mens noemt Jacobus een dwaas mens.

Wilt gij weten, gij dwaze mens, dat het geloof zonder de werken niets uitwerkt?

Wie een voorstander is van een werkeloos geloof, is volgens Jacobus een dwaas mens. Een andere vertaling zegt dat hij dan een ijdele snoever is.

21 Is onze vader Abraham niet uit werken gerechtvaardigd, toen hij zijn zoon Isaak op het altaar legde?

Nu neemt Jacobus "onze vader Abraham" tot voorbeeld. Het offer van zijn zoon Isaak was niet slecht theoretisch geloof maar een daad van geloof.

22 Daaruit kunt gij zien, dat zijn geloof samenwerkte met zijn werken, en dat dit geloof pas volkomen werd uit de werken.

Geloof en werken vormden bij Abraham één geheel. Het geloof werkte samen met de werken.

De Willibrord vertaling geeft dit vers als volgt weer: "Het is duidelijk, dat zijn geloof zich in daden uitte en eerst door zijn daden volkomen werd."

23 En het schriftwoord werd vervuld, dat zegt: Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend, en hij werd een vriend van God genoemd.

In Gen. 15:6 staat namelijk over Abraham:

En hij geloofde in de Heere, en Hij rekende het hem toe als gerechtigheid.

Abraham werd een vriend van God genoemd. God verborg voor Abraham niet wat Hij ging doen. God beloofde hem dat met zijn nageslacht alle volken der aarde gezegend zouden worden (Gen. 22:18).

Dat Abraham een vriend van God werd genoemd staat op drie plaatsen in de bijbel namelijk hier in Jacobus en verder nog in 2 Kron. 20:7 en in Jesaja 41:8.

We gaan verder met Jacobus 2:24

Gij ziet, dat een mens gerechtvaardigd wordt uit werken en niet slechts uit geloof.

Met zijn "gij ziet" nodigt Jacobus nu alle lezers uit, om hieruit lering te trekken. Onze roeping is altijd een roeping tot geloofs gehoorzaamheid die zich uit in daden.

Een mens wordt gerechtvaardigd uit werken, uit geloofsdaden, en niet slechts uit een theoretisch, dood geloof.

Nu komt Jacobus met nog een bewijs, namelijk een heidense vrouw, de hoer Rachab. Uit de Schrift blijkt haar geloof maar daar spreekt Jacobus nu niet over. Hij begint gelijk over haar daden:

25 En is niet evenzo Rachab, de hoer, uit werken gerechtvaardigd, toen zij de boodschappers in huis nam en

langs een andere weg liet heengaan?

We lezen over het geloof van Rachab in Jozua 2:8 t/m 11 waar staat:

8 Voordat zij echter gingen slapen, klom zij tot hen op het dak, en zeide tot de mannen:

Ik weet dat de Here u het land gegeven heeft en dat de schrik voor u op ons gevallen is en dat alle inwoners van het land voor u sidderen.

10 Want wij hebben gehoord, dat de Here de wateren van de Schelfzee voor uw ogen heeft doen opdrogen,-.

Toen gij uittoogt uit Egypte, en wat gij gedaan hebt aan de beide koningen der Amoriëten aan de overzijde van de Jordaan, Sichon en Og, die gij met de ban geslagen hebt.

11 Toen wij dat hoorden, versmolt ons hart en vanwege u bleef bij niemand meer enige moed over, want de Here, uw

*God, is een God in de hemel
boven en op de aarde beneden.*

Het bleef bij Rachab niet bij geloof zonder handelen. Nee, zij nam de boodschappers in huis en liet ze langs een andere weg heengaan?

We gaan tenslotte verder met
Jacobus 2:26

*Want gelijk het lichaam zonder
geest dood is, zo is ook het
geloof zonder werken dood.*

In dit afsluitende vers maakt Jacobus een soort samenvatting en zegt ronduit, dat zoals een lichaam zonder geest dood is, dat zo ook geloof zonder werken een dood geloof is.

Men kan stellen, dat Paulus het hele betoog van Jacobus in drie woorden samenvat, namelijk met de woorden: "gehoorzaamheid des geloofs".

Hij noemt dat in Romeinen 1:5/6 als volgt:

*Door wie wij genade en het
apostelschap ontvangen hebben*

*om gehoorzaamheid des geloofs
te bewerken voor zijn naam
onder al de heidenen, tot welke
ook gij behoort, geroepen van
Jezus Christus.*

Het woord wekt het geloof en is de basis. En door het woord ontvangen we ook de kracht om er naar te handelen.

We besluiten met 2 Cor. 5:17
waar staat:

Zo is dan wie in Christus is, een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God.

Door het woordje "zie" krijgt het geloof gestalte. Door genade zijn wij een nieuwe schepping en gaan wij daaruit leven. Zie, het nieuwe is gekomen. Kijk, het nieuwe is gekomen.

En dit alles is uit God want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.